

представництва; 3) як політико-правовий режим відносин держави і суспільства, який склався в цілому ряді країн, заснований на певному наборі правових принципів [3, с. 13].

Сучасний американський правознавець Л. Генкін виділяє декілька характерних ознак конституціоналізму: а) конституціоналізм ґрунтується на суверенітеті народу, який проголошується Конституцією; її найвища юридична сила – результат волевиявлення народу; воля народу є основою легітимації діяльності держави; тільки народ приймає Конституцію, створює систему правління та відповідає за її належне функціонування; б) Конституція є найвищим правом, а не програмним політичним документом; будь-які дії держави мають відповідати Конституції та здійснюватись у межах конституційних обмежень; в) Конституція має встановлювати представницьке правління, яке відповідальне перед народом на підставі загального всенародного періодичного волевиявлення; г) принцип народного суверенітету не є виключною основою конституціоналізму, окрім нього, мають дістати юридичні гарантії принцип верховенства права, принцип державного правління на демократичних засадах, а також принцип обмеженого правління, поділу влади із системою стримувань та противаг; цивільний контроль за військовими силами, поліція здійснює свою діяльність на підставі закону, а суд контролює її діяльність; конституціоналізм передбачає незалежність суддів; д) наявність інституту конституційного контролю як судової гарантії Конституції; е) дія Конституції не може бути припинена або скасована; Конституція не може тлумачитися політичними органами та партіями; Конституція може бути змінена тільки за певною процедурою, яка відповідає встановленій конституційній моделі та забезпечує її жорсткість і верховенство стосовно інших правових актів; є) Конституції повинні гарантувати можливість певного маневру, який є необхідним для врахування конституційної традиції країни з метою конституціоналізації фундаментальних цінностей суспільства; ж) конституціоналізм потребує від держави гарантії та захисту конституційних прав і свобод, захищає особисті свободи від державного або іншого примусу [4, с.40-41].

Підсумовуючи вищесказане, можна зробити такі висновки:

Теорія сучасного конституціоналізму як політико-правова доктрина є системою наукових знань, що дають цілісне уявлення про закономірності розвитку й істотні зв'язки явищ дійсності при встановленні конституційного ладу, формуванні політичної системи, що спирається на конституцію як основний інструмент публічної влади, конституційні методи правління. У рамках цієї теорії можна виділити три основних підходи до визначення сучасного конституціоналізму: 1) юридичний напрям (його філософською основою є нормативізм; у рамках цього напрямку розвинулися наукові школи - юридичний позитивізм, легістська школа); 2) філософсько-історичний напрям (його основою є соціологічна теорія права); 3) політичний напрям.

Становлення конституціоналізму в Україні здійснюється в руслі формування правової держави, яка не тільки визнає і закріплює на рівні Конституції і поточного законодавства основні права та свободи людини і громадянина, а й забезпечує правову безпеку особи, її життя, здоров'я, гідність, захищеність її прав не тільки від посягань інших осіб і організацій, а й від самої держави, її посадових осіб.

Список використаних джерел

1. Тацій В., Тодика Ю.М. Проблеми розвитку науки конституційного права України // Право України. – 1994. – №10. – С.3-10.
2. Шаповал В. Перспективи розвитку науки конституційного права в Україні // Право України. – 1996. – №9. – С.49-52.
3. Панов М. Проблеми формування понятійного апарату юридичної науки: методологічні аспекти // Вісник АПрНУ. – №2(33) – 3(34). – С.54-67.
4. Фойгт, Стефан. Створення конституції: Умови для підтримки панування права // Катона Journal. - Восени 1998 р - Vol.18. - Випуск 2 - Р.191-208

Освіта: проблеми сьогодення та шляхи вирішення очима учня

Микитюк Ю.С., учень 11-Б класу спеціалізованої школи № 43 «Грааль» м. Києва
Науковий керівник: вчитель правознавства **Бондаренко С.Ю.**

Право на освіту громадян України є невід'ємним елементом правового регулювання будь-якої держави. Одним з ключових прав, закріплених у ст. 53 Конституції України, є право людини на освіту.

Утвердження і забезпечення права на освіту в будь-якій країні є одним із

найважливіших обов'язків держави. Це зумовлено тим, що освіта в сучасному суспільстві все більше стає вирішальним чинником суспільного прогресу й національної безпеки, важливою складовою всебічного розвитку людської особистості, поглиблення поваги до прав і свобод людини. Зрозуміло, що без необхідної освіти людина не матиме змоги забезпечити собі належні умови життя і реалізуватись як особистість, а також усвідомити й захистити свої права. Високий рівень освіченості населення є важливим чинником, що позитивно впливає на створення сприятливих умов для повної реалізації прав і свобод людини і громадянина. На сьогодні освіта може стати тим міцним стрижнем, що дозволить Україні подолати тривалу кризу й приєднатися до сучасних найбільш розвинутих держав, тому діяльність усієї держави спрямовується на практичну реалізацію права громадян на освіту.

Варто зазначити, що у сфері освіти існують безліч проблеми. Акцентуємо увагу на самих актуальних проблемах:

1. профільне навчання, при якому більшість учнів зацікавлені у вивченні тільки обраних ними предметів. Саме тому такими популярними стали технікуми, ліцеї, гімназії та колежі — у більшості з них навчання здійснюється за профільними напрямками. Але треба відмітити, що у школах та ліцеях, які є зразками профільного навчання в Україні, не все так добре. Бо зовсім відступити від шкільної програми не можна, а кількість часу на вивчення предмету не збільшується, от і заповнюють академічні години речами обов'язковими, та не завжди потрібними. Отже необхідно створити таку програму, яка б давала можливість вільного вибору предметів вивчення відповідного профілю;

2. зовнішнє тестування - ця проблема пов'язана з попередньою. Самі учні зовсім не проти самої концепції зовнішнього тестування. Але варто подумати про те, що всі пишуть однакові тести не враховуючи здібності, нахили, ухили та профілі випускників. Хоча треба зазначити, що в 2015 році тестування буде дворівневе, тобто із складнішими та простішими завданнями. Отже, якщо Україна хоче мати освіту європейського рівня, то слід пам'ятати, що в Європі перш за все - інтереси людей. Ми вважаємо, що кожен випускник повинен мати можливість вибору здавати ЗНО чи вступні екзамени;

3. вступ - для старшокласників ця проблема найважливіша, адже саме від успішної (чи не дуже) вступної кампанії залежить їхнє майбутнє. І хоча ведеться боротьба з корупцією у вищих навчальних закладах, повірити в можливість чесного та прозорого вступу до вузу на бюджетну форму навчання нелегко, особливо тоді, коли крім результатів ЗНО необхідно скласти екзамени чи співбесіду. Варто відзначити, що кроком вперед стала система Рейтингових списків МОН України, які дають можливість відстеження проходження конкурсу до навчальних закладів.

Звичайно, проблем в українській освіті ще дуже багато. Це і підручники, рекомендовані Міністерством освіти і науки України, з помилками, шкільна програма занадто перенасичена та багато інших.

Для усунення вище перерахованих проблем необхідно щоб освітніми програмами займалися практики а не теоретики, які ніколи не мали справи з живими дітьми та ніколи не проводили уроки.

Окремі наслідки законодавчої реформи вищої освіти

Давиденко Д.А., учень 10-А класу спеціалізованої школи I-III ступенів № 202 м. Києва

Науковий керівник: викладач кафедри загальноправових дисциплін навчально-наукового інституту права та психології НАВС **Юрковська Л.Г**

Влітку 2014 року Україна отримала новий Закон «Про вищу освіту», який досить ґрунтовно змінив законодавчі основи здійснення освітнього процесу у вітчизняних вищих навчальних закладах. Проте для учнів старших класів загальноосвітніх шкіл (майбутніх абітурієнтів) найбільш актуальними є ті законодавчі зміни, які стосуються порядку вступу до вишів України.

Згідно з положеннями ст. 44 нового Закону України «Про вищу освіту» прийом на навчання до вищих навчальних закладів здійснюється на конкурсній основі відповідно до Умов прийому на навчання до вищих навчальних закладів, які затверджуються Міністерством освіти і науки України та повинні забезпечувати дотримання прав особи у сфері освіти.

Прийом на навчання для здобуття ступеня молодшого бакалавра чи бакалавра (магістра